

РЕШЕНИЕ

№ 7056

гр. София, 20.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 12.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **12873** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Производството е образувано по депозирана жалба от Г. К., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. К. Ч., съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 229з-2027/ 22.11.2025г., издадена от Командир на отделение група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 05 РУ при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл.171, т.1 б.“Е“ от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.
Релевират се доводи, че оспорената ПАМ е издадена в нарушение на материалните и процесуалните правни норми. Посочва се, че в оспорената ЗППАМ е налице посочване, че е издаден АУАН серия GA № 4847913 от 22.11. 2025г., който визира единствено нарушение по чл. 5, ал.3 от ЗДвП за управление на МПС след употреба на алкохол и не визира описаното в ЗППАМ като фактическо основание за процесната ЗППАМ по чл.171, т.1 б.“Е“ от ЗДвП- управление на моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. В ЗППАМ е посочено, че жалбоподателят е управлявал МПС с рег. [рег.номер на МПС] на 22.11.2025г. без сключена ЗО Гражданска отговорност, а съгласно представената справка от Гаранционния фонд автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност в периода 22.08.2025г. от 10,55 до 22.08.2026г. - 23,59 часа. При извършената проверка жалбоподателят е представил задължителна застраховка гражданска отговорност и поради това в съставения АУАН не е установено нарушение по Кодекса за застраховането, респективно оспорената ЗППАМ е материално незаконосъобразен ИАА.Претендира се отмяна на обжалваната заповед. Претендират се разноски.

В съдебно заседание, оспорващият Г. К., редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се адвокат К.- САК, редовно преупълномощена от адвокат Ч. – САК, с пълномощно по делото. Жалбата се поддържа по подробно изложените в същата съображения. Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.

Ответникът - Командир на отделение група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 05 РУ при СДВР, не се явява и не се представлява. От процесуалния му представител -юрк. И. са постъпили писмени бележки в които се изразява становище, че оспорения ИАА е законосъобразен. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатския хонорар

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 81- ви състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

В случая със Заповед за прилагане на ПАМ № 229з-2027/ 22.11.2025г. издадена от Командир на отделение група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 05 РУ при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл.171, т.1 б.“Е“ от ЗДВП- временно отнемане на СУМПС до предоставяне на сключена валидна застраховка. В ПАМ е посочено, че на 22.12.2025г. в [населено място] жалбоподателят Г. К. е управлявал МПС- лек автомобил Форд Мондео с регистрационен номер СВ 50 19 СО без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, от което следвало, че са налице материалноправните предпоставки на по чл.171, т.1 б.“Е“ от ЗДВП за прилагане на принудителна административна мярка временно отнемане на СУМПС до предоставяне на сключена валидна застраховка. В ЗППАМ е посочено, че е издаден АУАН серия GA № 4847913 от 22.11. 2025г.

От приложения АУАН серия GA № 4847913 от 22.11. 2025г. е видно, че визира единствено нарушение по чл. 5, ал.3 от ЗДВП, че на 22.12.2025г. в [населено място] жалбоподателят управлявал МПС лек автомобил Форд Мондео с регистрационен номер СВ 50 19 СО, след употреба на алкохол, установено с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, с № 0002, като уредът отчел 1,34 промила концентрация на алкохол. В АУАН е записано, че водачът е уведомен за започване на производство по налагане на ПАМ. С АУАН са иззети регистрационните табели с [рег.номер на МПС] , СРМПС[ЕИК] и СУМПС №[ЕИК].

По делото от жалбоподателя е представена справка от Гаранционния фонд , видно от която автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите в периода 22.08.2025г. - 10,55 часа до 22.08.2026г. - 23,59 часа.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Съобразно

разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 513з-12686 от 14.10.2025 г. на директора на СДВР, както и заповед на директора на СВДР, видно от която, издателят на оспорения акт заема визираната в ЗППАМ длъжност, поради което не са налице основания за отмяната ѝ в условията на чл. 146, т. 1 от АПК.

Обжалваният акт е издаден в законоустановената писмена форма и отговаря на правилото на чл. 59, ал. 2 АПК, като формално съдържа както фактически, така и правни основания за издаването му, които кореспондират помежду си. В ЗППАМ е посочено, че на 22.12.2025г. в [населено място] жалбоподателят Г. К. е управлявал МПС- лек автомобил Форд Мондео с регистрационен номер СВ 50 19 СО без застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, което кореспондира с правното основание за налагане на ПАМ по чл.171, т.1 б. "е" от ЗДвП. Обстоятелството, че в ЗППАМ се посочва, че бил издаден АУАН серия GA № 4847913 от 22.11. 2025г. / който визира нарушение по чл. 5, ал.3 от ЗДвП, във връзка с което е издадена друга ЗППАМ, която не е предмет на разглеждане в настоящото производство/, не променя този извод. От правна страна заповедта е обоснована с чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 1, б. "е" ЗДвП, а от фактическа страна в нея са описани обстоятелствата, относими към визираните в тези разпоредби материалноправни предпоставки за прилагане на ПАМ, в хипотезата, предвиждаща временно отнемане на СУМПС.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "е" ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство без застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите - до предоставяне на информация за сключена валидна застраховка, но за не повече от 6 месеца.

В тази връзка съдът намира, че не се установяват юридическите факти, изложени като мотиви в акта, а именно не се установява основанието за прилагане на ПАМ в случая, а именно закононарушението "управление на МПС без застраховка Гражданска отговорност". Не се установява, към момента на издаване на заповедта за прилагане на ПАМ да е било налице основанието за налагане на същата. Представените от ответника доказателства, като АУАН, талон за изследване, протокол за медицинско изследване не са относими към основанието за налагане на ПАМ, а именно управление на МПС без застраховка Гражданска отговорност. От представената и неоспорена от ответника справка от Гаранционния фонд автомобилът с рег. [рег.номер на МПС] има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите в периода 22.08.2025г. от 10,55 до 22.08.2026г. - 23,59 часа, тоест е имало такава към приетата в ЗППАМ дата 22.12.2025г. Ето защо съдът намира, че оспорената ЗППАМ № 229з-2027/ 22.11.2025г., издадена от Командир на отделение група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 05 РУ при СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл.171, т.1 б. "Е" от ЗДвП, е материално незаконосъобразен ИАА и като такъв подлежи на отмяна,

в който смисъл жалбата е основателна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, основателно се явява своевременно направеното от жалбоподателя искане за присъждане на разноски. В полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените и доказани по делото разноски в размер на 810 лв., от които 10 лв. за ДТ и 800 лева за адвокатски хонорар, или превалутирана сума, съгласно чл.12,13 от Закон за въвеждане на еврото в Република България, в размер на 414,15 евро. Възражението за прекомерност на адвокатския хонорар е неоснователно. Съгласно чл. 8 , ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. Възнаграждението от 800 лв. уговорено и заплатено в брой, не е прекомерно, а е в справедлив размер.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 81 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба от Г. К., [ЕГН] чрез адв. К. Ч., съдебен адрес [населено място], [улица], срещу Заповед за прилагане на ПАМ № 229з-2027/ 22.11.2025г., издадена от Командир на отделение група „Охрана на обществения ред“ на сектор „ОП“ към 05 РУ при СДВР, с която е приложена ПАМ по чл.171, т.1 б.“Е“ от ЗДВП- временно отнемане на СУМПС до предоставяне на сключена валидна застраховка.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. К., ЕГН: [ЕГН] разноски по делото в размер на 414,15 евро.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: